

10.6.99

רפלקציה על המסוגלות שלי בכתיבה לנמען

(תלמיד כיתה ו', פ. ל. בבית ספר "רקפת", מנהלת רחל נבון)

אט היו אומרים לי בתחילת השנה שהכתיבה שלי תשתפר מאוד ותגיע
לאן שהכתיבה שלי הגיעה, הייתי בטח אומר לאמי שאמר לי את זה
שהוא פשוט מושג!

היום אני מאמין, שכל דבר אפשרי כשאתה רוצה בכך.
פעם הייתי כותב רפלקציה, או משהו כזה בסה"כ בכמה שורות, או
אפילו בכמה משפטים! כיום אני יכול לכתוב רפלקציה על דף מלא!
וצודק עם כל הכללים שלא הכרתי קודם, כאן: סימני פיסוק, אוצר
מילים עשיר, הרבה כתיבה והכי חשוב התייחסות לקורא! (לנמען).
הכתיבה שלי השתפרה, ובאופן בלכות המורה כאמור!
והרצון שלי להמשיך ולהתקדם.
אני השתפרתי בכתיבה בכל הנושאים שנקוקה בו כתיבה כמו: תנ"ך,
אני וצודק ילד (אלי) כתבנו יחד ציתון תנכי (שתי מהדורות!), גם
כשהמורה נותנת כתיבה יצירתית, או רפלקציה (כמו לו) אני משתדל
ל"לתת" את כל מה שיש לי בעבודות כאלה, כדי לשפר את הכתיבה שלי
בעתיד.

בהתחלת השנה לא תמיד הצלחתי להתחשב בנמען, ולכן עבודותי לא
היו, מי יודע מה, אבל בכל זאת "אף אחד אינו מושלם!" ואני, כמו
כל בנאדם נורמלי, למדתי מהטעויות שלי בעבר, והצלתי להשיג
מדהימים היום.

לדעתי השתפרות הכתיבה שלי, גם שיפרה במקצת את האופי שלי,
פעם היה לי אופי קצת שונה, וכשהשתפרתי בכתיבה התחלתי לקחת
את הלימודים יותר ברצינות, כל הדברים הללו שנו את האופי שלי
במקצת.

אני חושב שבצרכות הכתיבה שהשתפרה אצלני, הצטייד הקרוב (כיתה ז')
אני יכול לשפר את הכתיבה עוד יותר, וללמוד דברים חדשים, שצד
עכשיו לא יודע עליהם כלום.
אני לא טוב בהצרכת הצבודות שלי, אני יכול להצריק צבודה של
מישהו אחר, אבל את הצבודות שלי, איני מסוגל להצריק. אני פשוט,
לא מרטיש נוח עם ליה, שאני צריק להצריק את צבודותי.
אני יכול להשוות בין הכתיבה שלי פעם, לכתיבה שלי היום, אבל
ההשוואה תהיה די מוזרה, כי כל הדברים "הרעים" בכתיבה שלי ילכו
לצד של תחילת השנה!:

הכתיבה שלי בתחילת השנה:	הכתיבה שלי היום:
קצרה	ארוכה.
בלתי מנוסחת	מנוסחת היטב!
מלאה בשגיאות כתיב	כמעט ואין שגיאות כתיב.
אין התייחסות לנמצאן	התייחסות מלאה לנמצאן.
אין מספיק מאמץ בצבודה	בכל צבודה מושקע מאמץ רב.

לדעתי המורחב האחראייט על הצלחתי הט: המורה, כמובן. המורה
עזרה לי, ולכל שאר הכיתה, להתקדם ולפתח את כישרונות הכתיבה
שלנו. היא לימדה אותי (אני לא בטוח, שטס כל הכיתה למדה זאת)
לאהוב לכתוב, ולכתוב צבודות רציניות.
והסיבה השנייה היא: הרצינות שלנו (של הכיתה) להתקדם!
אני חושב שהרפלקציה הזאת למדתי: "שהכל אפשרי, כשיש לך מורה
טובה, ורצון ללמוד!"